

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 362/2017
11.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Слободана Јоковића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Јоковића, адвоката Ненада Петрушића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14К 302/14 од 15.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1527/16 од 21.12.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Јоковића, адвоката Ненада Петрушића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14К 302/14 од 15.07.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1527/16 од 21.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 14К 302/14 од 15.07.2016. године, окривљени Слободан Јоковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11) у вези члана 30. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 29.10.2013. године, када је лишен слободе па надаље. Пресудом су оштећени упућени да свој имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку, а окривљени Слободан Јоковић, ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1527/16 од 21.12.2016. године, поводом жалби окривљеног Слободана Јоковића и његовог браниоца, адвоката Ненада Петрушића, а по службеној дужности, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду 14К 302/14 од 15.07.2016. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени Слободан Јоковић, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 11) у вези члана 30. КЗ, за које је наведеном првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредаба чланова 1, 4, 42, 45. и 54. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју казну му се на основу члана 63.

став 1. КЗ урачунава време које проводи у притвору од 29.10.2013. године до упућивања у Завод за извршење кривичне санкције, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Слободана Јоковића, адвокат Ненад Петрушић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде у целости или преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1527/16 од 21.12.2016. године, „тако што ће усвојити жалбу браниоца и укинути пресуду Вишег суда у Београду 14К 302/14 од 15.07.2016. године“.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају нема доказа да је умишљај окривљеног био усмерен на лишавање живота оштећеног АА, да је суд извео произвољан закључак да је окривљени распорио оштећеног АА, а чињеница да му је испало црево, према наводима захтева, никако није доказ постојања умишљаја окривљеног да лиши живота оштећеног АА. Бранилац истиче и то да окривљени није нанео повреду било ког виталног унутрашњег органа овом оштећеном, а да је имао намеру да га лиши живота, окривљени је могао задати такав ударац сечивом у пределу највиталнијих делова тела – грудног коша, врата или главе оштећеног, у ком случају би према ставу браниоца, било неспорно да је умишљај окривљеног усмерен на лишавање живота оштећеног АА. Због наведеног, бранилац сматра да је побијаним пресудама повређен кривични закон, јер је окривљени крив само у границама свог умишљаја.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је током истраге, јавни тужилац сведоку оштећеном АА и сведоку ББ, предочио одређене фотографије, којом приликом су сачињени записници о

препознавању лица са фотографије од 27.10.2013. и 28.10.2013. године, за које записнике бранилац сматра да нису у складу са одредбама ЗКП и да се нису могли користити као доказ у поступку.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, односно како не наводи ниједан разлог због чега сматра да предметни записници нису у складу са одредбама ЗКП и да се нису могли користити као доказ у поступку, то је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић